

**ΠΕΡΙΟΔΕΙΑ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ
ΤΟΥ ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ κ. ΣΤΑΥΡΟΥ ΜΠΕΝΟΥ
ΣΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΘΕΑΤΡΑ ΤΗΣ ΑΡΚΑΔΙΑΣ**

4 Φεβρουαρίου 2010

Δ Ι Α Ζ Ω Μ Α

Σωματείο «ΔΙΑΖΩΜΑ», Μπουμπουλίνας 30, Τ.Κ. 10682, Αθήνα
www.diazoma.gr / info@diazoma.gr

Την Πέμπτη, 04 Φεβρουαρίου του 2010, ξεκινήσαμε με το Χρήστο Λάζο για την επίσκεψή μας στα αρχαία θέατρα του Νομού Αρκαδίας.

Πρώτος μας σταθμός, το αρχαίο θέατρο της Μαντίνειας.

Στον αρχαιολογικό χώρο μας περίμεναν η υποδιευθύντρια της ΔΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, κυρία Άννα Καραπαναγιώτου, ο δήμαρχος Μαντίνειας, κύριος Γιώργος Τσαγγούρης, ο Αντινομάρχης Αρκαδίας κύριος Γιώργος Μπαλάσης, καθώς και στελέχη της ΔΘ' Εφορείας και πολίτες της περιοχής.

Από αριστερά διακρίνονται στην πρώτη σειρά οι κ.κ. Μανιάτης Γιώργος, δημοτικός σύμβουλος, Μπένος Σταύρος, πρόεδρος του Διαζώματος, Καραπαναγιώτου Άννα, η υποδιευθύντρια της ΔΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, Κατεζιώτης Νικόλαος, Πρόεδρος Διεθνούς Αρκαδικής Εταιρείας, Τσαγκούρης Γεώργιος, Δήμαρχος, Γεώργιος Μπαλάσης, Αντινομάρχης, στη δεύτερη σειρά, οι κ.κ. Χρήστος Λάζος, Μέλος Δ.Σ. Διαζώματος, στην Τρίτη σειρά οι κ.κ. Λεωνίδας Σουχλέρης, Γρηγορακίτης Γρηγόρης και Σταμάτης Φριτζίλας, αρχαιολόγοι της ΔΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων, Μιχάλης Παπακωσταντίνου και Μπουλουγούρης Σταύρος, υπάλληλοι της ΔΘ' Εφορείας, Αθανάσιος Βρίνιος, υπάλληλος Νομαρχίας, Αγγελόπουλος Μαρίνης, μηχανικός του Δήμου, Αθηνά Κούτση, αρχιτέκτων της ΔΘ' Εφορείας

Η αρχαία πόλη της Μαντίνειας ιδρύθηκε στην καρδιά της Αρκαδίας. Ο σημερινός επισκέπτης προσεγγίζει την αρχαία πόλη μέσω της επαρχιακής οδού που οδηγεί από την Τρίπολη προς τις κοινότητες Αρτεμισίου και Ορχομενού, σε απόσταση περί τα 13 χιλ. βόρεια της πρωτεύουσας του Νομού. Η Μαντίνεια είναι μία από τις σημαντικές σε μέγεθος, μορφή και διατήρηση πόλεις της αρχαιότητας. Ως μυθικό ιδρυτή της πόλης αναφέρει ο Πausanias τον Μαντινέα, εγγονό του γενάρχη των Αρκάδων Πελασγού, στον οποίο αποδίδεται η μετάβαση της Μαντίνειας από τη φυλετική δομή στην πολιτειακή οργάνωση. Με τη στρατηγικής σημασίας γεωγραφική θέση της, η Μαντίνεια αναδείχτηκε ήδη από νωρίς σε θέατρο σημαντικών ιστορικών γεγονότων που συνδέονται όχι μόνο με την τοπική αρκαδική ιστορία αλλά και με σημαντικές εξελίξεις στον ελλαδικό χώρο κατά την αρχαιότητα. Η αρχαία πόλη άκμασε και είχε δυναμική παρουσία στα δρώμενα της εποχής από την αρχαϊκή περίοδο.

Το διοικητικό κέντρο της Μαντίνειας κατά την προϊστορική εποχή θεωρείται ο λόφος Γκορτσούλι, σε μικρή απόσταση βόρεια της σωζόμενης πόλης των κλασικών χρόνων, στον οποίο η σύγχρονη έρευνα αναγνωρίζει την αρχαία πόλη «Πτόλιν», την οποία επισκέφθηκε ο Πausanias και αναφέρει στο όγδοο βιβλίο του, τα «Αρκαδικά». Με μεγαλύτερη σαφήνεια είναι γνωστή η διαδρομή της Μαντίνειας κατά τους ιστορικούς χρόνους. Στην πεδιάδα που εκτείνεται σε απόσταση 13 χιλ. περίπου βόρεια της Τρίπολης ιδρύεται, πιθανόν στις αρχές του 5ου αι. π.Χ., η μία εκ των δύο σημαντικών πόλεων της ανατολικής Αρκαδίας - η άλλη είναι η Τεγέα -, ως προϊόν συννοικισμού πέντε αγροτικών κοινοτήτων της περιοχής. Η αρχαία πόλη ήκμασε κυρίως κατά την Κλασική και Ελληνιστική περίοδο.

Η Μαντίνεια είναι κυρίως γνωστή για τα εντυπωσιακά κατάλοιπα του οχυρωματικού της περιβάλλοντος καθώς και την αγορά της, με το θέατρο και τα επιβλητικά δημόσια οικοδομήματα, η οποία καταλάμβανε το κέντρο της αρχαίας πόλης, σε μικρή απόσταση ανατολικά της σύγχρονης εκκλησίας της Αγίας Φωτεινής.

Από το λόφο Γκορτσούλι μπορεί κανείς να θαυμάσει την πανοραμική θέα σε όλο το μαντινικό κάμπο και να διακρίνει τον οχυρωματικό περίβολο της αρχαίας πόλης. Στη δυτική πλαγιά του λόφου, που παρουσιάζει έντονη κατωφέρεια, η σκαπάνη της Αρχαιολογικής Υπηρεσίας έφερε στο φως ναό αρχαϊκών χρόνων, που παρουσιάζει δύο οικοδομικές φάσεις.

Παίρνοντας ο επισκέπτης το δρόμο της επιστροφής από το Γκορτσούλι προς τη Μαντίνεια, αντικρίζει, εκατέρωθεν της επαρχιακής οδού, τμήματα από το ισχυρό οχυρωματικό τείχος που περιέκλειε την

αρχαία πόλη σε συνολική επιφάνεια 1,24 τ.χιλ. Συνεχίζοντας προς νότο, φτάνει κανείς στον περιφραγμένο χώρο της αγοράς της Μαντίνειας. Η αγορά, ορθογώνιας κάτοψης, στην τελική της διαμόρφωση κατά τους αυτοκρατορικούς χρόνους ήταν ιδιαίτερα επιβλητική με εντυπωσιακές εισόδους, στοές που την περιέβαλλαν από τις τρεις πλευρές και πολλούς πλακόστρωτους δρόμους που διέσχιζαν τον εσωτερικό ελεύθερο χώρο της. Το πρώτο μνημείο που συναντά ο επισκέπτης κατά την περιήγησή του στο χώρο είναι το θέατρο.

Άποψη αρχαίου θεάτρου

Άποψη θεάτρου

Το αρχαίο θέατρο καταλαμβάνει το δυτικό άκρο του εκτεταμένου κτιριακού συγκροτήματος της Αγοράς και βρίσκεται σε άμεση σχέση με τα στωικά οικοδομήματα και τους ναούς. Είναι ένα από τα ελάχιστα θέατρα της κυρίως Ελλάδος που έχουν κατασκευαστεί σε επίπεδο έδαφος.

Η ανυπαρξία υψώματος καθιστούσε αναγκαία τη συσσώρευση τεχνητής επίχωσης, την οποία συγκρατούσε ένας σχεδόν ημικυκλικός αναλημματικός τοίχος, δομημένος από ογκώδεις πολυγωνικούς λίθους.

Αναλημματικός τοίχος

Άποψη του κοίλου του θεάτρου

Από το προς ανατολάς προσανατολισμένο κοίλο, συνολικής διαμέτρου 67μ., διατηρούνται σήμερα ελάχιστες σειρές εδωλίων, κατασκευασμένες από ασβεστόλιθο και μάρμαρο. Οι κερκίδες στο κατώτερο τμήμα του κοίλου ήταν τουλάχιστον επτά. Η προσέλευση των θεατών γινόταν από τέσσερις συνολικά εισόδους, που ανοίγονταν στο πίσω μέρος του αναλημματικού τοίχου.

Η πρώτη οικοδομική φάση του μνημείου τοποθετείται λίγο μετά το 371 π.Χ. Το σκηνικό οικοδόμημα είναι αρκετά μεταγενέστερο και έγινε μετά το 222 π.Χ. Αποτελείται από μια μακρόστενη ορθογώνια αίθουσα με πέντε θυρώματα και ένα προσκήνιο, στην πρόσοψη του οποίου υπήρχαν δεκαέξι ξύλινοι κίονες.

Σκηνικό οικοδόμημα

Μεταξύ των ετών 1887-1889 πραγματοποιήθηκαν οι πρώτες ανασκαφικές εργασίες στον χώρο της αρχαίας αγοράς από ερευνητική ομάδα της Γαλλικής Αρχαιολογικής Σχολής υπό τη διεύθυνση του G. Fougeres, ο οποίος έπεισε στη συνέχεια τον τότε Δήμαρχο Τρίπολης να ανακηρύξει το σημαντικό αρχαιολογικό χώρο ως δημόσια γη. Η κίνηση αυτή ήταν πρωτοποριακή για εκείνη την εποχή, δυστυχώς όμως δε βρήκε στη συνέχεια μιμητές. Από το 1960 και εξής ανασκαφές μικρής έκτασης και σωστικού χαρακτήρα από την Αρχαιολογική Υπηρεσία έφεραν στο φως οικοδομικά λείψανα της πόλης καθώς και ναϊκό οικοδόμημα στο λόφο Γκορτσούλι.

--- ◇ ---

Επόμενη στάση μας ήταν ο **αρχαιολογικός χώρος της Τεγέας**. Εδώ μας υποδέχθηκε επίσης ο Δήμαρχος Τεγέας, Δημήτρης Βόσνος.

από αριστερά διακρίνονται στην πρώτη σειρά οι κ.κ. Λεωνίδας Σουχλέρης, Γρηγορακάκης Γρηγόρης, Χρήστος Λάζος, Μπαλάσης Γεώργιος, Σταύρος Μπένος, Δημήτρης Βόσνος, δήμαρχος, Άννα Καραπαναγιώτου, Ρέντζη Θεοδώρα, αρχαιολόγος της ΛΘ΄ Εφορείας, στη δεύτερη σειρά οι κ. κ. Σταμάτης Φριτζίλας, Θανάσης Βρίνιος, Ζωή Ρουμελιώτη, υπάλληλος της ΛΘ΄ Εφορείας, Γιάννα Λυμπεράκη, στη Τρίτη σειρά Αθηνά Κούτση, Νίκος Τόμπρος, υπάλληλος της ΛΘ΄ Εφορείας

Η παρουσία της Τεγέας στη μυθολογία και την αρχαία ιστορία είναι σημαντική. Η Τεγέα υπήρξε η σημαντικότερη πόλη της Αρκαδίας στην αρχαιότητα. Ο αρχαίος **ναός της Αλέας Αθηνάς** (στο χωριό Αλέα) που κάηκε το 395 π.Χ. περίπου, ανοικοδομήθηκε από τον γλύπτη Σκόπα το 340 π.Χ., για να στεγάσει το ελεφάντινο άγαλμα της Αθηνάς, ελάχιστα τμήματα του οποίου σώζονται. Η Τεγέα κατακτήθηκε από τους Ρωμαίους και το 31 μ.Χ., ο αυτοκράτορας Οκταβιανός έκλεψε από το ναό της Αλέας Αθηνάς, που υπήρχε στην πόλη, το άγαλμα της Θεάς. Η αρχαία πόλη διέθετε σημαντική αγορά, μαρμάρινο θέατρο και στάδιο, όπου γίνονταν οι τοπικοί αγώνες Αλέαια (Επισκοπή Τεγέας). Η πόλη καταστράφηκε τον 4ο μ. Χ. αιώνα και στα ερείπιά της κτίστηκε η Βυζαντινή πόλη, Νίκλι.

Ο χώρος της Επισκοπής Τεγέας βρίσκεται μεταξύ των χωριών Στάδιο και Επισκοπή. Περιλαμβάνει μνημεία από διάφορες περιόδους. Στις Γαλλικές ανασκαφές του περασμένου κυρίως αιώνα, στο χώρο της Επισκοπής Τεγέας, αποκαλύφθηκαν: τμήμα του αρχαίου Θεάτρου, λείψανα της Στοάς της αρχαίας

Αγοράς και δύο παλαιοχριστιανικές Βασιλικές. Τα υπόλοιπα μνημεία ήρθαν στο φως κατά τις πρόσφατες ανασκαφές. Οι δύο παλαιοχριστιανικές Βασιλικές που είχε αποκαλύψει ο Γάλλος καθηγητής Berard αφανίσθηκαν, πλην ενός τμήματος της λεγόμενης Βασιλικής του Θύρσου, το οποίο δημοσίευσε ο Ορλάνδος το έτος 1953, στο "Δελτίο των Βυζαντινών και Χριστιανικών Μνημείων της Ελλάδος", και το οποίο διασώζει ψηφιδωτό δάπεδο με παράσταση των Ποταμών της Εδέμ και των Μηνών του Έτους. Οι νέες ανασκαφές που χρηματοδοτήθηκαν από το ίδρυμα "ΒΙΟΧΑΛΚΟ Μ. Ν. Στασινόπουλος", έγιναν κατά τα έτη 1982-1995.

Το αρχαίο Θέατρο της Τεγέας βρίσκεται στη θέση που είναι γνωστή ως «Παλαιά Επισκοπή», 10 χλμ. περίπου νότια της Τρίπολης, όπου εντοπίζεται η Αγορά, το πολιτικό, θρησκευτικό και πολιτιστικό κέντρο της αρχαίας Τεγέας. Σε αυτό το αρχαιολογικό πάρκο συναντά κανείς τμήμα του Θεάτρου της αρχαίας πόλης κάτω από την εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου. Το μνημείο έγινε με χορηγία του βασιλιά Αντιόχου Γ' του Επιφανούς το 174 π.Χ. Πρόκειται για μία μοναδική περίπτωση, όπου στο ίδιο σημείο συνυπάρχουν τα χνάρια από διαφορετικές χρονικές περιόδους.

Ναός και θέατρο

Πρωτοαντικρίζει κανείς την επιβλητική αποκατεστημένη εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου, με τη θαυματουργή εικόνα στο εσωτερικό της. Η εκκλησία αυτή, η οποία οικοδομήθηκε το 1888 από τον Τεγεατικό Σύνδεσμο, χτίστηκε πάνω στα θεμέλια παλαιότερων ναϊκών οικοδομημάτων της βυζαντινής και μεταβυζαντινής περιόδου, τα οποία δεν είναι πλέον εμφανή. Η εκκλησία αυτή θεμελιώθηκε πάνω στο κοίλο του αρχαίου θεάτρου.

Λεπτομέρεια θεάτρου

Λεπτομέρεια θεάτρου

Άποψη ορχήστρας και σκηνικού οικοδομήματος

Οι εντυπωσιακοί αναλημματικοί τοίχοι του μνημείου είναι εμφανείς στους επισκέπτες. Το «Δίδυμο» αυτό μνημείο αποτελεί μια πραγματική «πρόκληση» για την επιστημονική αντιμετώπιση της ανάδειξής του. Μια πρώτη προσπάθεια πρέπει να ξεκινήσει με τη σταδιακή – ήπια αποκάλυψη της ορχήστρας και του σκηνικού οικοδομήματος του αρχαίου θεάτρου στον ευρύτερο ζωτικό χώρο της εκκλησίας. Οι ερευνητικές - ανασκαφικές εργασίες θα πρέπει τμηματικά να επεκταθούν στον

περίβολο αυτής. Για το σκοπό αυτό είναι απαραίτητο να μετακινηθεί η καθιερωμένη πανήγυρις σε γειτονικό σημείο. Στους προβληματισμούς αυτούς συμμετέχει πολύ δημιουργικά και ο Δήμαρχος, Δημήτρης Βόσνος, ο οποίος θα συνδράμει στο σχετικό προγραμματισμό της ΛΘ' Εφορείας. Την προσπάθεια αυτή θα βοηθήσει με κάθε τρόπο και το «Διάζωμα», αφού πρόκειται για ένα μοναδικό εγχείρημα συλλειτουργίας δύο μνημείων.

--- ◇ ---

Τελευταίος σταθμός της περιοδείας μας ήταν ο **αρχαιολογικός χώρος της Μεγαλόπολης**, όπου μας υποδέχθηκαν οι κ. κ. Παναγιώτης Μπούρας, δήμαρχος Μεγαλόπολης, ο Πέτρος Θέμελης, καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας του Πανεπιστημίου της Κρήτης, πρόεδρος της Εταιρείας Μεσσηνιακών Αρχαιολογικών Σπουδών και ιδρυτικό μέλος – μέλος του Δ.Σ. του «Διαζώματος», ο Δημοσθένης Ζιρώ, Προϊστάμενος της Διεύθυνσης Αναστήλωσης Αρχαίων Μνημείων και άλλα μέλη του «Διαζώματος», όπως και υπάλληλοι της ΛΘ' Εφορείας Προϊστορικών και Κλασικών Αρχαιοτήτων.

Από αριστερά στην πρώτη σειρά διακρίνονται οι Θεανώ Ρέντζη, Λεωνίδα Σουχλέρη, Σταμάτης Φριτζίλας, Άννα Καραπαναγιώτου, Χρήστος Κασσελούρης, Δημήτρης Παρασκευόπουλος, καλλιτέχνης-ποιητής, Θανάσης Γιαννακόπουλος, στη δεύτερη σειρά οι Νίκος Τόμπρος, Βασιλική Λυγούρη, ιδρυτικό μέλος του Διαζώματος, Παρασκευάς Μπαλίκος, πρώην πρόεδρος δημοτικού συμβουλίου, Παρασκευάς Καραθανάσης, ιδρυτικό μέλος του Διαζώματος, Δημοσθένης Ζιρώ, Πέτρος Θέμελης, ? Μερτζιώτης, πρόεδρος δημοτικού συμβουλίου, Γιώργος Μπαλάσης, στην τρίτη σειρά Όλγα Νικολουδάκη, Δήμητρα Μπάκου, υπάλληλοι της ΛΘ' ΕΠΚΑ, Παναγιώτης Μπούρας, Σταύρος Μπένος, Σπύρος Τσιριγώτης, ιδρυτικό μέλος του Διαζώματος, στην τέταρτη σειρά Κώστας Τσαπόγας, Ανδριανός Θεόδωρος, αντιδήμαρχος, Κανέλλος Δράκος, Γιώργος Μπινιάρης, Δημήτρης Γιαννακούρας, Νίκος Μάντης

Η αρχαία Μεγάλη Πόλις ιδρύθηκε το 371 π. Χ. από συνοικισμό διαφόρων Αρκαδικών κωμών με τη συνδρομή του Θηβαίου στρατηγού Επαμεινώνδα, ο οποίος οραματιζόταν την πόλη ως το ισχυρό, διοικητικό, πολιτικό και πολιτιστικό κέντρο της Αρκαδίας. Η Μεγάλη Πόλη άκμασε κατά τον ύστερο 4^ο αι. π. Χ. και τους Ελληνιστικούς χρόνους. Στην πεδιάδα που απλώνεται βόρεια και λίγο έξω από τη σύγχρονη πόλη, μέσα σ' ένα ειδυλλιακό τοπίο που το διασχίζει ο ποταμός Ελισσών αντικρίζουμε τα αρχαία κατάλοιπα. Από την πάνω πλευρά απλώνεται η Αγορά της αρχαίας Μεγάλης Πόλεως.

Η αγορά περιβαλλόταν από μεγάλες στοές, η μία μάλιστα από αυτές αφιερώθηκε στο Μακεδόνα Βασιλιά Φίλιππο, πατέρα του Μεγάλου Αλεξάνδρου. Η πόλη παρήκμασε στους υστερορρωμαϊκούς χρόνους και κατά το μεσαίωνα οι κάτοικοι διεσπάρησαν σε γειτονικούς οικισμούς.

Νότια του ποταμού ορθώνεται το μεγαλοπρεπές **θέατρο της πόλης**. Πρόκειται για το μεγαλύτερο μνημείο του είδους στον ελληνικό χώρο, αφού η χωρητικότητά του εκτιμάται σε 18-20 000 θεατές. Σήμερα σώζεται μόνο το κατώτερο τμήμα του κοίλου, όπου κάθονταν οι θεατές. Κτίστηκε κατά το διάστημα 370 - 340 π.Χ. και με συνεχείς τροποποιήσεις συνέχισε να λειτουργεί έως τα ρωμαϊκά χρόνια. Η ορχήστρα, ο κυκλικός χώρος για τα δρώμενα, περιβάλλεται από τον οχετό για την απορροή των νερών. Το κοίλο χωρίζεται από δέκα κλίμακες σε εννέα κερκίδες.

Το θέατρο της Μεγαλόπολης

Η πρώτη σειρά καθισμάτων προοριζόταν για τους επισήμους και αποτελείται από εννέα θρόνους που φέρουν επιγραφές.

Οι προεδρείες του κοίλου

Άποψη του κοίλου από ψηλά

Ο αναλημματικός τοίχος του θεάτρου

Οι επιγραφές αναφέρουν ότι ο Αντίοχος, γνωστός Ολυμπιονίκης από το Λέπρεο που έζησε στο διάστημα 360-330 π.Χ., χρηματοδότησε την κατασκευή των θρόνων και του οχετού. Στις επιγραφές αναφέρονται επίσης τα ονόματα των έξι τοπικών φυλών, στις οποίες ήταν χωρισμένοι οι Μεγαλοπολίτες. Το κοίλον του θεάτρου, διαμέτρου 145μ., ήταν κατασκευασμένο σε φυσική κλιτύ και υποστηριζόταν από ισχυρούς αναλημματικούς τοίχους.

Ιδιαίτερη και μοναδική είναι η μορφή και η λειτουργία του σκηνικού οικοδομήματος, αφού δίπλα ακριβώς από αυτό βρίσκεται το **Θερσίλειο**, το ομοσπονδιακό βουλευτήριο της πόλης, όπου συνεδρίαζαν οι αντιπρόσωποι του κοινού των Αρκάδων για θέματα εξωτερικής πολιτικής. Το Θερσίλειο στηριζόταν σε μαρμάρινους στύλους και χωρούσε 6000 άτομα καθιστά και 10000 όρθια.

Το θέατρο και πίσω από αυτό τα λείψανα του Θερσίλειου

Το βάθος του σκηνικού οικοδομήματος του θεάτρου σχηματιζόταν από την παρακείμενη στοά του Θερσίλειου. Για τις ανάγκες των θεατρικών παραστάσεων είχε κατασκευαστεί ξύλινη σκηνή πάνω σε τροχούς.

Η κινητή ξύλινη σκηνή αποσυρόταν και φυλασσόταν τον υπόλοιπο καιρό στη σκηνοθήκη, ένα στέγαστρο στη δεξιά πάροδο του θεάτρου. Αργότερα στη ρωμαϊκή περίοδο έγινε το προσκήνιο με διαστάσεις 31x7μ.

Εκτός από τις θεατρικές παραστάσεις το θέατρο εξυπηρετούσε και τους χορούς κατά τις μεγάλες γιορτές των Αρκάδων.

Η λίθινη σκηνή του θεάτρου

Αναστηλωμένη κερκίδα

Το θέατρο ανασκάφηκε το 1890-91 και είναι μερικώς αναστηλωμένο: έχει αναστηλωθεί πρόσφατα μια κερκίδα κοντά στο ΝΔ ανάλημμα.

Η περιοδεία ολοκληρώθηκε με την καθιερωμένη συνέντευξη τύπου στο Δημαρχείο της Πόλης.

από αριστερά διακρίνονται οι Άννα Καραπαναγιώτου, Σταύρος Μπένος και ο Παναγιώτης Μπούρας

Στο σημείο αυτό αξίζει να αναφέρουμε ότι με πρωτοβουλία του « Διαζώματος» υπεγράφη η πρώτη μεγάλη Προγραμματική Σύμβαση για τη συνέχιση των εργασιών αναστήλωσης του θεάτρου. Μέσω της σύμβασης αυτής ο Δήμος Μεγαλόπολης διαθέτει 500 000 ευρώ από τους πόρους του Ειδικού Αναπτυξιακού Προγράμματος (ΕΑΠ), που προέρχονται από τη ΔΕΗ. Η προγραμματική σύμβαση αυτή είναι η πρώτη πανελληνίως, η οποία υπεγράφη με τη συμμετοχή της αυτοδιοίκησης. Με τους πόρους αυτούς θα καλυφθεί η δαπάνη για την εφαρμογή της εγκεκριμένης μελέτης συντήρησης και ανάδειξης του αρχαίου θεάτρου, η οποία προβλέπει:

1) τη συντήρηση, αποκατάσταση και ανάδειξη τμήματος του κοίλου του αρχαίου θεάτρου και συγκεκριμένα των κατά χώρα σωζόμενων αρχιτεκτονικών μελών των κερκίδων ΣΤ, Ζ και Η,

-
- 2) την εκπόνηση μελέτης για τη διαμόρφωση και ενοποίηση του αρχαιολογικού χώρου της Μεγαλόπολης
 - 3) την εκπόνηση μελέτης για την προστασία, συντήρηση, αποκατάσταση και ανάδειξη του ιερού της Δέσποινας στη Λυκοσούρα.

Ο καθηγητής Κλασικής Αρχαιολογίας Πέτρος Θέμελης θα αναλάβει στο εξής πρόεδρος της επιτροπής παρακολούθησης των εργασιών αναστήλωσης.

Είμαι βαθύτατα ικανοποιημένος, που ένας από τους στόχους του « ΔΙΑΖΩΜΑΤΟΣ» πήρε σάρκα και οστά: η εμπλοκή δηλαδή της τοπικής αυτοδιοίκησης στην προσπάθεια διάσωσης των πολιτιστικών μνημείων και έγινε το πρώτο ιστορικό βήμα προς την κατεύθυνση αυτή.

